

Den Europæiske Unions Tidende

L 310

Dansk udgave

Retsforskrifter

 48. årgang
25. november 2005

Indhold

I Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk

★ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/56/EF af 26. oktober 2005 om grænseoverskridende fusioner af selskaber med begrænset ansvar ⁽¹⁾	1
★ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/64/EF af 26. oktober 2005 om typegodkendelse af motorkøretøjer med hensyn til genbrugelighed, genvindelighed og nyttiggørelsesmuligheder og om ændring af Rådets direktiv 70/156/EØF	10
★ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/65/EF af 26. oktober 2005 om bedre havnesikring ⁽¹⁾	28

2

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst.

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for rammerne af landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

I

(Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2005/56/EF
af 26. oktober 2005
om grænseoverskridende fusioner af selskaber med begrænset ansvar
(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 44,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾, efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Der er behov for samarbejde og omlægninger mellem selskaber med begrænset ansvar fra forskellige medlemsstater. Ved grænseoverskridende fusioner mellem selskaber med begrænset ansvar opstår der imidlertid i Fællesskabet talrige juridiske og administrative vanskeligheder. Med henblik på at sikre det indre markedes gennemførelse og funktion er det derfor nødvendigt at fastsætte fællesskabsbestemmelser til at lette gennemførelsen af grænseoverskridende fusioner mellem forskellige typer selskaber med begrænset ansvar, der henhører under forskellige medlemsstaters lovgivninger.

(2) Dette direktiv letter grænseoverskridende fusioner af selskaber med begrænset ansvar som defineret heri. Medlemsstaternes lovgivning skal muliggøre grænseoverskridende fusion af et nationalt selskab med begrænset ansvar med et selskab med begrænset ansvar fra en anden medlemsstat, såfremt de berørte medlemsstaters nationale lovgivning tillader fusioner mellem sådanne selskabstyper.

(3) For at lette grænseoverskridende fusioner bør det fastsættes, at medmindre andet er bestemt i dette direktiv, forbliver hvert selskab, der deltager i en grænseoverskridende fusion, samt enhver berørt tredjemand underlagt de bestemmelser og formaliteter i national ret, som ville finde anvendelse i tilfælde af en national fusion. Ingen af de bestemmelser og formaliteter i national ret, der henvises til i dette direktiv, bør indføre begrænsninger af etableringsfriheden eller de frie kapitalbevægelser, medmindre de er berettiget i overensstemmelse med Domstolens retspraksis og især hensynet til almeninteressen og både er nødvendige for at tilgodese dette overordnede hensyn og står i rimeligt forhold hertil.

(4) Den fælles plan for den grænseoverskridende fusion skal udarbejdes med samme ordlyd for hvert af de berørte selskaber i de forskellige medlemsstater. Det bør derfor præciseres, hvad denne fælles fusionsplan som minimum skal indeholde, dog således, at det står de pågældende selskaber frit for at blive enige om andre elementer.

(5) For at beskytte såvel selskabsdeltagernes som tredjemandes interesser skal både den fælles plan for den grænseoverskridende fusion og gennemførelsen af den grænseoverskridende fusion for hvert af de fusionerende selskaber offentliggøres i kraft af indførelse i et passende offentligt register.

(6) Lovgivningen i alle medlemsstaterne bør indeholde bestemmelser om udarbejdelse på nationalt plan af en rapport om den fælles plan for den grænseoverskridende fusion ved en eller flere eksperter for hvert af de fusionerende selskaber. For at begrænse ekspertomkostningerne i forbindelse med en grænseoverskridende fusion bør der åbnes mulighed for en fælles rapport, der er beregnet på samtlige selskabsdeltagere i de selskaber, der deltager i en grænseoverskridende fusion. Den fælles plan for den grænseoverskridende fusion skal godkendes af generalforsamlingen i hvert af selskaberne.

⁽¹⁾ EUT C 117 af 30.4.2004, s. 43.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 10.5.2005 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 19.9.2005.

- (7) For at lette grænseoverskridende fusioner bør det fastsættes, at kontrollen med gennemførelsen og lovligheden af beslutningsprocessen i hvert af de fusionerende selskaber foretages af den nationale myndighed, der har kompetence med hensyn til hvert af disse selskaber, mens kontrollen med gennemførelsen og lovligheden af gennemførelsen af den grænseoverskridende fusion foretages af den nationale myndighed, der har kompetence med hensyn til det selskab, der er resultatet af den grænseoverskridende fusion. Den pågældende nationale myndighed kan være en domstol, en notar eller enhver anden kompetent myndighed, der er udpeget af den pågældende medlemsstat. Det bør desuden fastsættes, efter hvilken national lovgivning datoen for den grænseoverskridende fusions ikrafttræden fastlægges, idet det bør være den lovgivning, hvorunder det selskab, der er resultatet af den grænseoverskridende fusion, henhører.
- (8) For at beskytte selskabsdeltagernes og tredjemands interesser bør det angives, hvilke retlige virkninger den grænseoverskridende fusion vil få, idet der skelnes mellem situationer, hvor det selskab, der er resultatet af den grænseoverskridende fusion, er et overtagende selskab eller et nyt selskab. Af hensyn til retssikkerheden bør det forbydes at erklære en grænseoverskridende fusion ugyldig efter den dato, hvor den grænseoverskridende fusion er trådt i kraft.
- (9) Dette direktiv berører ikke anvendelsen af lovgivningen om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser, hverken på fællesskabsplan, jf. forordning (EF) nr. 139/2004⁽¹⁾ eller på medlemsstatsplan.
- (10) Dette direktiv berører ikke fællesskabslovgivningen vedrørende kreditformidlere og andre finansielle foretagender samt nationale regler, der er udarbejdet eller indført som følge af sådan fællesskabslovgivning.
- (11) Dette direktiv berører ikke krav i medlemsstaternes lovgivning om oplysninger om den placering af hovedkontor eller hovedvirksomhed, der foreslås for det selskab, der er resultatet af den grænseoverskridende fusion.
- (12) Arbejdstagernes rettigheder, ud over rettighederne i tilknytning til medbestemmelse, er fortsat underlagt medlemsstaternes bestemmelser som omhandlet i Rådets direktiv 98/59/EF af 20. juli 1998 om kollektive afskedigelser⁽²⁾, Rådets direktiv 2001/23/EF af 12. marts 2001 om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder eller bedrifter eller dele af virksomheder eller bedrifter⁽³⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/14/EF af 11. marts 2002 om indførelse af en generel ramme for information og høring af arbejdstagerne i Det Europæiske Fællesskab⁽⁴⁾ samt Rådets direktiv 94/45/EF af 22. september 1994 om indførelse af europæiske samarbejdsudvalg eller en procedure i fællesskabsvirksomheder og fællesskabskoncerner med henblik på at informere og høre arbejdstagerne⁽⁵⁾.
- (13) Hvis arbejdstagerne har medbestemmelsesret i et af de fusionerende selskaber i henhold til betingelserne i dette direktiv, og hvis den nationale lovgivning i den medlemsstat, hvor det selskab, der er resultatet af den grænseoverskridende fusion, har sit vedtægtsmæssige hjemsted, ikke fastsætter samme grad af medbestemmelse som i de relevante fusionerende selskaber, herunder i de udvalg under tilsynsorganerne, der har bemyndigelse til at træffe beslutninger, eller fastsætter samme rettigheder for arbejdstagere i de virksomheder, der er resultatet af en grænseoverskridende fusion, skal arbejdstagernes medbestemmelse i det selskab, der er resultatet af den grænseoverskridende fusion, samt deres medvirken til fastsættelsen af disse rettigheder, reguleres. Med henblik herpå anvendes principperne og procedurerne i Rådets forordning (EF) nr. 2157/2001 af 8. oktober 2001 om statut for det europæiske selskab (SE)⁽⁶⁾ og i Rådets direktiv 2001/86/EF af 8. oktober 2001 om fastsættelse af supplerende bestemmelser til statut for det europæiske selskab (SE) for så vidt angår medarbejderindflydelse⁽⁷⁾, dog med forbehold af de ændringer, der skønnes nødvendige, fordi det nye selskab vil være omfattet af den nationale lovgivning i den medlemsstat, hvor den har sit vedtægtsmæssige hjemsted. I henhold til artikel 3, stk. 2, litra b), i direktiv 2001/86/EF kan medlemsstaterne sørge for, at der hurtigt indledes forhandlinger som omhandlet i artikel 16 i nærværende direktiv for at undgå unødvendig forsinkelse af fusioner.
- (14) Med henblik på at bestemme omfanget af den medbestemmelse, der udøves i de relevante fusionerende selskaber, bør der også tages hensyn til andelen af

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 af 20. januar 2004 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser (»EF-fusionsforordningen«) (EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1).

(²) EFT L 225 af 12.8.1998, s. 16.

(³) EFT L 82 af 22.3.2001, s. 16.

(⁴) EFT L 80 af 23.3.2002, s. 29.

(⁵) EFT L 254 af 30.9.1994, s. 64. Ændret ved direktiv 97/74/EF (EFT L 10 af 16.1.1998, s. 22).

(⁶) EFT L 294 af 10.11.2001, s. 1. Ændret ved forordning (EF) nr. 885/2004 (EUT L 168 af 1.5.2004, s. 1).

(⁷) EFT L 294 af 10.11.2001, s. 22.

medarbejderrepræsentanter blandt medlemmerne i ledelsesgruppen, herunder i selskabets profitcentre, der er omfattet af medbestemmelse.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- (15) Målet for den påtænkte handling, nemlig fastsættelse af fællesskabsbestemmelser for grænseoverskridende fusioner, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, og kan derfor på grund af handlingens omfang og virkninger bedre gennemføres på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (16) I overensstemmelse med punkt 34 i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning ⁽¹⁾ bør medlemsstaterne tilskyndes til, både i egen og i Fællesskabets interesse, at udarbejde deres egne oversigter, der så vidt muligt viser overensstemmelsen mellem dette direktiv og gennemførelsesforanstaltningerne, og offentliggøre dem

- 1) »selskab med begrænset ansvar« (i det følgende benævnt »selskab«):
- et selskab som omhandlet i artikel 1 i direktiv 68/151/EØF ⁽²⁾, eller
  - et selskab med aktiekapital, der har status af juridisk person og ejer en separat formue, som alene hæfter for virksomhedens forpligtelser, og som i henhold til sin nationale lovgivning er underlagt betingelserne vedrørende garantier, som fastsat i direktiv 68/151/EØF, til beskyttelse af såvel selskabsdeltagernes som tredjemands interesser
- 2) »fusion«, en operation, hvorved:
- et eller flere selskaber i forbindelse med deres opløsning uden likvidation overfører deres samlede aktiver og passiver til et andet, eksisterende selskab (det overtagende selskab), ved at de tildeler deres selskabsdeltagere kapitalandele i det andet selskab og eventuelt et kontant udligningsbeløb på højst 10 % af disse kapitalandele pålydende værdi, eller, når der ikke eksisterer en pålydende værdi, af deres bogførte pariværdi, eller
  - to eller flere selskaber i forbindelse med deres opløsning uden likvidation overfører deres samlede aktiver og passiver til et selskab, som de opretter (det nye selskab), ved at de tildeler deres selskabsdeltagere kapitalandele i det nye selskab og eventuelt et kontant udligningsbeløb på højst 10 % af disse kapitalandele pålydende værdi, eller, når der ikke eksisterer en pålydende værdi, af deres bogførte pariværdi, eller
  - et selskab i forbindelse med sin opløsning uden likvidation overfører sine samlede aktiver og passiver til det selskab, der besidder samtlige kapitalandele af aktiekapitalen i selskabet.

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Anvendelsesområde

Dette direktiv finder anvendelse på fusioner af selskaber med begrænset ansvar, der er oprettet i overensstemmelse med en medlemsstats lovgivning, og hvis vedtægtsmæssige hjemsted, hovedkontor eller hovedvirksomhed er beliggende i Fællesskabet, hvis mindst to af dem henhører under forskellige medlemsstaters lovgivning (i det følgende benævnt »grænseoverskridende fusioner«).

⁽¹⁾ EUT C 321 af 31.12.2003, s. 1.

⁽²⁾ Rådets første direktiv 68/151/EØF af 9. marts 1968 om samordning af de garantier, som kræves i medlemsstaterne af de i traktatens artikel 58, stk. 2, nævnte selskaber med det formål at gøre disse garantier lige byrdefulde (EFT L 65 af 14.3.1968, s. 8). Senest ændret ved tiltrædelsesakten af 2003.

*Artikel 3***Yderligere bestemmelser vedrørende anvendelsesområdet**

1. Uanset artikel 2, nr. 2), finder dette direktiv også anvendelse på grænseoverskridende fusioner, når lovgivningen i mindst en af de berørte medlemsstater tillader, at det kontante udligningsbeløb som omhandlet i artikel 2, nr. 2), litra a) og b), overskrider 10 % af den pålydende værdi, eller, når der ikke eksisterer en pålydende værdi, af den bogførte pariværdi af kapitalandelene i det selskab, der er resultatet af den grænseoverskridende fusion.

2. Medlemsstaterne kan beslutte ikke at anvende dette direktiv på grænseoverskridende fusioner, der omfatter et andelsselskab, selv i tilfælde, hvor sidstnævnte er omfattet af definitionen på »selskab med begrænset ansvar« i artikel 2, nr. 1).

3. Dette direktiv finder ikke anvendelse på grænseoverskridende fusioner, der omfatter et selskab, hvis formål er kollektiv investering af kapital tilvejebragt ved henvendelse til offentligheden, hvis virksomhed bygger på princippet om risikospredning, og hvis andele på indehavernes begæring tilbagekøbes eller indløses direkte eller indirekte over dette selskabs aktiver. Med sådanne tilbagekøb eller indløsninger sidestilles det forhold, at et sådant selskab handler med henblik på, at kursværdien af dets andele ikke kommer til at afvige mærkbart fra den bogførte nettoværdi.

*Artikel 4***Betingelser for grænseoverskridende fusioner**

1. Medmindre andet er bestemt i dette direktiv:

- a) er grænseoverskridende fusion kun mulig mellem selskabstyper, der kan fusionere efter de berørte medlemsstaters nationale lovgivning
- b) skal et selskab, der deltager i en grænseoverskridende fusion, opfylde bestemmelser og formaliteter i den nationale lovgivning, som selskabet er underlagt. Lovgivningen i en medlemsstat, der gør det muligt for de nationale myndigheder at modsætte sig en given intern fusion med begrundelse i hensynet til offentlighedens interesse, finder også anvendelse på grænseoverskridende fusioner, hvis mindst ét af de fusionerende selskaber er underlagt den pågældende medlemsstats lovgivning. Denne bestemmelse anvendes ikke, når artikel 21 i forordning (EF) nr. 139/2004 finder anvendelse.

2. De i stk. 1, litra b), omhandlede bestemmelser og formaliteter vedrører især beslutningsprocessen i forbindelse med fusionen og, under hensyntagen til fusionens grænseoverskridende karakter, beskyttelsen af de fusionerende selskabers kreditorer, indehavere af kapitalandele samt arbejdstagere, for så vidt angår andre rettigheder end dem,

der er reguleret i artikel 16. En medlemsstat kan, for så vidt angår selskaber, der deltager i en grænseoverskridende fusion og som hører under dens lovgivning, vedtage bestemmelser til sikring af en passende beskyttelse af minoritetsinteresser, der har modsat sig den grænseoverskridende fusion.

*Artikel 5***Fælles plan for grænseoverskridende fusioner**

De fusionerende selskabers ledelses- eller administrationsorgan udarbejder en fælles plan for den grænseoverskridende fusion. Denne fælles plan skal mindst indeholde følgende oplysninger:

- a) de fusionerende selskabers selskabsform, navn og hjemsted samt form, navn og hjemsted for det selskab, der er resultatet af den grænseoverskridende fusion
- b) kapitalandelenes ombytningsforhold og størrelsen af eventuelle kontante udligningsbeløb
- c) de nærmere regler for tildeling af kapitalandelene i det selskab, der er resultatet af den grænseoverskridende fusion
- d) den grænseoverskridende fusions sandsynlige følger for beskæftigelsen
- e) den dato, fra hvilken disse kapitalandele giver ret til andel i udbyttet, med angivelse af eventuelle særlige forhold, der er knyttet til denne ret
- f) den dato, fra hvilken de fusionerende selskabers dispositioner regnskabsmæssigt anses for foretaget for det selskab, der er resultatet af den grænseoverskridende fusion
- g) de rettigheder, som det selskab, der er resultatet af den grænseoverskridende fusion, tilsikrer selskabsdeltagere med særlige rettigheder og indehavere af andre værdipapirer end aktier, eller de foranstaltninger, der foreslås til fordel for disse personer
- h) eventuelle særlige fordele, der indrømmes de eksperter, som undersøger planen for den grænseoverskridende fusion, samt medlemmerne af de fusionerende selskabers administrations-, ledelses-, tilsyns- eller kontrolorganer
- i) vedtægterne for det selskab, der er resultatet af den grænseoverskridende fusion
- j) hvis det er hensigtsmæssigt, oplysninger om de procedurer, hvorefter der i henhold til artikel 16 er fastsat nærmere regler for arbejdstagernes inddragelse i fastlæggelsen af deres rettigheder med hensyn til medbestemmelse i det selskab, der er resultatet af den grænseoverskridende fusion

- k) oplysninger om vurderingen af de aktiver og passiver, der er overført til det selskab, der er resultatet af den grænseoverskridende fusion
- l) datoerne for de fusionerende selskabers regnskaber, som har været anvendt som grundlag for betingelserne for den grænseoverskridende fusion.

sådanne repræsentanter, for medarbejderne selv, senest en måned før den i artikel 9 omhandlede generalforsamling.

Modtager ledelses- eller administrationsorganet i et af de fusionerende selskaber rettidigt en udtalelse fra deres medarbejderrepræsentanter i henhold til national lovgivning, vedlægges denne udtalelse rapporten.

Artikel 6

Offentliggørelse

1. Den fælles plan for den grænseoverskridende fusion skal for hvert af de fusionerende selskaber offentliggøres efter bestemmelserne i de enkelte medlemsstaters lovgivning i henhold til artikel 3 i direktiv 68/151/EØF mindst en måned før datoen for den generalforsamling, der skal træffe beslutning herom.

2. For hvert af de fusionerende selskaber og med forbehold af supplerende krav, der måtte pålægges af den medlemsstat, som det pågældende selskab hører under, skal følgende oplysninger offentliggøres i denne medlemsstats officielle tidende:

- a) hvert af de fusionerende selskabers form, navn og vedtægtsmæssige hjemsted
- b) det register, hvortil de dokumenter, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, i direktiv 68/151/EØF, er anmeldt for hvert af de fusionerende selskaber, samt deres registreringsnummer i registeret
- c) oplysninger for hvert af de fusionerende selskaber om de nærmere regler for udøvelse af de rettigheder, der tilkommer kreditorerne og evt. minoritetsinteresser i de fusionerende selskaber, samt om, hvor der vederlagsfrit kan indhentes udtømmende oplysninger om disse nærmere regler.

Artikel 7

Rapport fra ledelses- eller administrationsorganet

Ledelses- eller administrationsorganet i hvert af de fusionerende selskaber udarbejder en rapport til selskabsdeltagerne, hvori de juridiske og økonomiske aspekter af den grænseoverskridende fusion forklares og begrundes, ligesom der redegøres for følgerne af den grænseoverskridende fusion for selskabsdeltagere, kreditorer og medarbejdere.

Rapporten stilles til rådighed for selskabsdeltagerne og medarbejderrepræsentanterne eller, såfremt der ikke findes

Artikel 8

Uafhængig ekspertrapport

1. Der udarbejdes en uafhængig ekspertrapport for hvert af de fusionerende selskaber med henblik på selskabsdeltagerne, som skal stå til deres disposition senest en måned før datoen for den i artikel 9 nævnte generalforsamling. Disse eksperter kan afhængigt af lovgivningen i den enkelte medlemsstat være fysiske eller juridiske personer.

2. I stedet for at hvert af de fusionerende selskaber benytter eksperter, kan en eller flere uafhængige eksperter, der efter fælles anmodning fra disse selskaber er udpeget hertil af en retslig eller administrativ myndighed i den stat, hvor et af de fusionerende selskaber eller det selskab, der er resultatet af den grænseoverskridende fusion, har sit hjemsted, eller er godkendt af en sådan myndighed, undersøge den fælles plan for den grænseoverskridende fusion og udarbejde en fælles rapport til alle selskabsdeltagerne.

3. Ekspertrapporten skal indeholde mindst de oplysninger, som er nævnt i artikel 10, stk. 2, i Rådets direktiv 78/855/EØF af 9. oktober 1978 om fusioner af aktieselskaber⁽¹⁾. Eksperterne skal have ret til at anmode hvert af de fusionerende selskaber om de oplysninger, de finder nødvendige for at kunne udøve deres hverv.

4. Der kræves hverken uafhængige eksperters undersøgelse af den fælles plan for den grænseoverskridende fusion eller udarbejdelse af en ekspertrapport, såfremt alle selskabsdeltagerne i hvert af de selskaber, der indgår i den grænseoverskridende fusion, er indforstået hermed.

Artikel 9

Generalforsamlingens godkendelse

1. Efter at have gjort sig bekendt med de i artikel 7 og 8 nævnte rapporter godkender hvert af de fusionerende selskabers generalforsamling den fælles plan for den grænseoverskridende fusion.

⁽¹⁾ EFT L 295 af 20.10.1978, s. 36. Senest ændret ved tiltrædelsesakten af 2003.

2. Generalforsamlingen i hvert af de fusionerende selskaber kan forbeholde sig ret til at gøre den grænseoverskridende fusions gennemførelse betinget af generalforsamlingens udtrykkelige godkendelse af de fastlagte retningslinjer for arbejdstagernes medbestemmelse i det selskab, der er resultatet af den grænseoverskridende fusion.

3. Det er ikke nødvendigt, at det i en medlemsstats lovgivning kræves, at det overtagende selskabs generalforsamling godkender fusionen, hvis betingelserne i artikel 8 i direktiv 78/855/EØF er opfyldt.

Artikel 10

Attest forud for fusionen

1. Hver medlemsstat udpeger den domstol, notar eller anden myndighed, der har kompetence til at kontrollere den grænseoverskridende fusions lovlighed for den del af proceduren, der vedrører ethvert af de fusionerende selskaber, som hører under dens nationale lovgivning.

2. I hver berørt medlemsstat udsteder den i stk. 1 omhandlede kompetente myndighed til hvert af de fusionerende selskaber, som hører under dens nationale lovgivning, omgående en attest, der er det endelige bevis på, at alle de handlinger og formaliteter, der skal opfyldes forud for fusionen, er afsluttet.

3. Hvis der i den nationale lovgivning, som et fusionerende selskab er underlagt, er fastsat en procedure for kontrol og ændring af kapitalandelens ombytningsforhold eller en procedure for udbetaling af et udligningsbeløb til minoritetsinteresserne, uden at dette er til hinder for registreringen af den grænseoverskridende fusion, finder en sådan procedure kun anvendelse, hvis de andre fusionerende selskaber med hjemsted i medlemsstater, der ikke anvender en sådan procedure, ved godkendelsen af den fælles plan for den grænseoverskridende fusion i henhold til artikel 9, stk. 1, udtrykkeligt accepterer, at selskabsdeltagerne i det pågældende fusionerende selskab kan benytte en sådan procedure, der skal indledes ved den domstol, der har kompetence med hensyn til det fusionerende selskab. I sådanne tilfælde kan den i stk. 1 omhandlede myndighed udstede den i stk. 2 nævnte attest, også selv om en sådan procedure er i gang. Det skal dog angives i attesten, at en procedure er indledt. Den afgørelse, der træffes under proceduren, er bindende for det selskab, der er resultatet af den grænseoverskridende fusion, og alle dets deltagere.

Artikel 11

Kontrol af lovligheden af den grænseoverskridende fusion

1. Hver medlemsstat udpeger den domstol, notar eller anden myndighed, der har kompetence til at kontrollere den

grænseoverskridende fusions lovlighed for den del af proceduren, der vedrører den grænseoverskridende fusions gennemførelse og evt. oprettelsen af et nyt selskab som resultat af den grænseoverskridende fusion, hvis det nye selskab, der er resultatet af den grænseoverskridende fusion, er underlagt dens nationale lovgivning. Denne myndighed kontrollerer især, om de fusionerende selskaber har godkendt den fælles plan for den grænseoverskridende fusion i enslydende form, og, hvis det er relevant, om de nærmere regler for arbejdstagernes medbestemmelse er blevet fastsat i overensstemmelse med artikel 16.

2. Hvert af de fusionerende selskaber indsender med henblik herpå den i artikel 10, stk. 2, nævnte attest til den i stk. 1 omhandlede myndighed senest seks måneder efter dens udstedelse samt den fælles plan for den grænseoverskridende fusion, som er godkendt af generalforsamlingen, jf. artikel 9.

Artikel 12

Den grænseoverskridende fusions ikrafttræden

Det fastsættes i den nationale lovgivning, som det selskab, der er resultatet af den grænseoverskridende fusion, er underlagt, på hvilket tidspunkt den grænseoverskridende fusion får virkning. Denne dato skal ligge senere end gennemførelsen af den i artikel 11 nævnte kontrol.

Artikel 13

Registrering

Lovgivningen i hver af de medlemsstater, som de fusionerende selskaber var underlagt, fastlægger i overensstemmelse med artikel 3 i direktiv 68/151/EØF for sit territoriums vedkommende de nærmere regler for offentliggørelse af gennemførelsen af den grænseoverskridende fusion i det offentlige register, hvor hvert af disse selskaber er forpligtet til at deponere sine akter.

Det register, hvor det selskab, der er resultatet af den grænseoverskridende fusion, er registreret, underretter straks det register, hvor hvert af disse selskaber var forpligtet til at deponere sine akter, om, at den grænseoverskridende fusion har fået virkning. Slettelsen i det gamle register foretages i givet fald først ved modtagelse af denne underretning, men ikke før.

Artikel 14

Virksomheder af den grænseoverskridende fusion

1. En fusion gennemført i overensstemmelse med artikel 2, nr. 2), litra a) og c), har med virkning fra den i artikel 12 nævnte dato følgende virkninger:

a) alle det overtagne selskabs aktiver og passiver overgår til det overtagende selskab

b) selskabsdeltagerne i det overtagne selskab bliver selskabsdeltagere i det overtagende selskab

— finder artikel 9, stk. 1, ikke anvendelse på det eller de overtagne selskaber.

c) det overtagne selskab ophører med at eksistere.

2. En grænseoverskridende fusion gennemført i overensstemmelse med artikel 2, nr. 2), litra b), har med virkning fra den i artikel 12 nævnte dato følgende virkninger:

a) alle de fusionerende selskabers aktiver og passiver overgår til det nye selskab

2. Hvis en grænseoverskridende overtagelsesfusion gennemføres af et selskab, der besidder 90 % eller flere, men ikke samtlige de kapitalandele, der giver stemmeret på generalforsamlingen i det eller de overtagne selskaber, stilles der kun krav om rapporter fra en eller flere uafhængige eksperter samt om de dokumenter, der er nødvendige for den påkrævede kontrol, i det omfang dette kræves ifølge den nationale lovgivning, som det overtagende selskab eller det overtagne selskab er underlagt.

b) selskabsdeltagerne i de fusionerende selskaber bliver selskabsdeltagere i det nye selskab

Artikel 16

c) de fusionerende selskaber ophører med at eksistere.

3. Kræver en medlemsstats lovgivning i tilfælde af grænseoverskridende fusion mellem selskaber som omhandlet i dette direktiv, at særlige formaliteter skal være opfyldt, for at overdragelsen af visse af de fusionerende selskabers aktiver, rettigheder og forpligtelser kan have retsvirkning over for tredjemand, skal disse formaliteter opfyldes af det selskab, der er resultatet af den grænseoverskridende fusion.

Medbestemmelse

1. Det selskab, der er resultatet af den grænseoverskridende fusion, er underlagt de regler vedrørende medbestemmelse, der eventuelt måtte gælde i den medlemsstat, hvor det har sit vedtægtsmæssige hjemsted, jf. dog stk. 2.

4. De fusionerende selskabers rettigheder og forpligtelser, der bygger på arbejdskontrakter eller ansættelsesforhold og som eksisterer på det tidspunkt, hvor den grænseoverskridende fusion får virkning, overføres som følge af, at denne grænseoverskridende fusion får virkning, til det selskab, der er resultatet af den grænseoverskridende fusion, på det tidspunkt, hvor den grænseoverskridende fusion får virkning.

2. De regler for medbestemmelse, der eventuelt måtte gælde i den medlemsstat, hvor det selskab, der er resultatet af den grænseoverskridende fusion, har sit vedtægtsmæssige hjemsted, finder dog ikke anvendelse, hvis mindst ét af de fusionerende selskaber i de seks måneder, der går forud for offentliggørelsen af planen for den grænseoverskridende fusion som omhandlet i artikel 6, har et gennemsnitligt antal medarbejdere på over 500 og er omfattet af de regler for medbestemmelse, som er anført i artikel 2, litra k), i direktiv 2001/86/EF, eller hvis den nationale lovgivning, der finder anvendelse på det selskab, der er resultatet af den grænseoverskridende fusion,

5. Ingen kapitalandele i det overtagende selskab vil blive ombyttet med kapitalandele i det overtagne selskab, som besiddes af

a) enten det overtagende selskab selv eller en person, der handler i eget navn, men på selskabets vegne

a) ikke fastsætter mindst samme niveau for medbestemmelse som det, der gælder i de relevante fusionerende selskaber, målt i forhold til andelen af medarbejderrepræsentanter blandt medlemmerne i de administrations- eller tilsynsorganer, udvalg eller ledelsesgrupper, herunder i selskabets profitcentre, der er omfattet af medbestemmelse, eller

b) eller det overtagne selskab selv eller en person, der handler i eget navn, men på selskabets vegne.

Artikel 15

Forenkledede formaliteter

1. Hvis en grænseoverskridende overtagelsesfusion gennemføres af et selskab, der besidder alle de kapitalandele, der giver stemmeret på generalforsamlingen i det eller de overtagne selskaber

b) ikke giver medarbejderne i de i andre medlemsstater beliggende bedrifter i det selskab, der er resultatet af den grænseoverskridende fusion, den samme ret til at udøve medbestemmelse, som den giver de medarbejdere, der er beskæftiget i den medlemsstat, hvor det selskab, der er resultatet af den grænseoverskridende fusion, har sit vedtægtsmæssige hjemsted.

— finder artikel 5, litra b), c) og e), artikel 8 og artikel 14, stk. 1, litra b), ikke anvendelse

3. I de i stk. 2 omhandlede tilfælde fastsætter medlemsstaterne på tilsvarende vis og med forbehold af stk. 4-7, reglerne for medarbejdernes medbestemmelse i det selskab, der er resultatet af den grænseoverskridende fusion, samt for deres inddragelse i fastsættelsen af disse rettigheder, i overensstemmelse med de principper og procedurer, der er fastlagt i artikel 12, stk. 2, 3 og 4, i forordning (EF) nr. 2157/2001 og i følgende bestemmelser i direktiv 2001/86/EF:

- a) artikel 3, stk. 1, 2 og 3, stk. 4, første afsnit, første led, og andet afsnit, samt stk. 5 og stk. 7
- b) artikel 4, stk. 1, stk. 2, litra a), g) og h), samt stk. 3
- c) artikel 5
- d) artikel 6
- e) artikel 7, stk. 1, stk. 2, første afsnit, litra b), og andet afsnit, samt stk. 3; i forbindelse med nærværende direktiv forhøjes dog de procentsatser, der kræves i artikel 7, stk. 2, første afsnit, litra b), i direktiv 2001/86/EF for anvendelsen af referencebestemmelserne i del 3 i bilaget til det pågældende direktiv fra 25 % til 33 ¹/₃ %
- f) artikel 8, 10 og 12
- g) artikel 13, stk. 4
- h) del 3, litra b), i bilaget.

4. Ved anvendelsen af de i stk. 3 omhandlede principper og fremgangsmåder

- a) giver medlemsstaterne de fusionerende selskabers relevante organer ret til uden forudgående forhandling at vælge at være direkte underlagt de i stk. 3, litra h), nævnte referencebestemmelser for medbestemmelse som fastlagt i lovgivningen i den medlemsstat, hvor det selskab, der er resultatet af den grænseoverskridende fusion, skal have sit vedtægtsmæssige hjemsted, og at overholde disse bestemmelser fra datoen for registreringen

b) giver medlemsstaterne det særlige forhandlingsorgan ret til med et flertal på to tredjedele af stemmerne, afgivet af medlemmer, der repræsenterer mindst to tredjedele af medarbejderne, inklusive stemmer fra medlemmer, der repræsenterer medarbejderne i mindst to forskellige medlemsstater, at beslutte ikke at indlede forhandlinger eller at afslutte allerede indledte forhandlinger, og støtte sig på de regler for medbestemmelse, der gælder i den medlemsstat, hvor det selskab, der er resultatet af den grænseoverskridende fusion, skal have sit vedtægtsmæssige hjemsted

c) kan medlemsstaterne i de tilfælde, hvor der efter forudgående forhandlinger gælder referencebestemmelser for medbestemmelse, og uanset disse bestemmelser beslutte at begrænse andelen af medarbejderrepræsentanter i administrationsorganet for det selskab, der er resultatet af den grænseoverskridende fusion. Hvis medarbejderrepræsentanterne i et af de fusionerende selskaber udgjorde mindst en tredjedel af administrations- eller tilsynsorganet, må begrænsningen dog aldrig føre til en lavere andel af medarbejderrepræsentanter i administrationsorganet end en tredjedel.

5. Udvidelsen af medbestemmelsesretten til at omfatte medarbejdere i det selskab, der er resultatet af den grænseoverskridende fusion, beskæftiget i andre medlemsstater, jf. stk. 2, litra b), medfører ikke nogen forpligtelse for de medlemsstater, der vælger at gøre dette, til at medregne disse medarbejdere, når de beregner de tærskler for antallet af ansatte, der udløser medbestemmelsesret i henhold til national lovgivning.

6. Hvis mindst et af de fusionerende selskaber er omfattet af regler for medbestemmelse, og det selskab, der er resultatet af den grænseoverskridende fusion, skal omfattes af sådanne regler i overensstemmelse med de i stk. 2 omhandlede bestemmelser, er selskabet forpligtet til at antage en retlig form, der giver mulighed for at udøve medbestemmelsesret.

7. Hvis det selskab, der er resultatet af den grænseoverskridende fusion, er omfattet af regler for medbestemmelse, er det forpligtet til at træffe foranstaltninger, der sikrer, at medarbejdernes medbestemmelsesret er beskyttet i tilfælde af efterfølgende interne fusioner i de første tre år efter den grænseoverskridende fusion, ved at lade de bestemmelser, der er fastsat i denne artikel, finde tilsvarende anvendelse.

Artikel 17

Gyldighed

En grænseoverskridende fusion, der har fået virkning i overensstemmelse med artikel 12, kan ikke erklæres ugyldig.

*Artikel 18***Revision**

Fem år efter datoen i artikel 19, stk. 1, foretager Kommissionen en fornyet gennemgang af dette direktiv på baggrund af de erfaringer, der er indhøstet i forbindelse med anvendelsen, og foreslår om nødvendigt ændringer.

*Artikel 19***Gennemførelse**

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 15 december 2007.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

*Artikel 20***Ikrafttrædelse**

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

*Artikel 21***Adressater**

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 26. oktober 2005.

På Europa-Parlamentets vegne

J. BORRELL FONTELLES

Formand

På Rådets vegne

D. ALEXANDER

Formand

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2005/64/EF

af 26. oktober 2005

om typegodkendelse af motorkøretøjer med hensyn til genbrugelighed, genvindelighed og nyttiggørelsesmuligheder og om ændring af Rådets direktiv 70/156/EØF

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 95,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udval⁽¹⁾

efter proceduren i traktatens artikel 251⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/53/EF af 18. september 2000 om udrangerede køretøjer⁽³⁾ skal der fastlægges passende bestemmelser for at sikre, at typegodkendte køretøjer i klasse M₁ and N₁ kun må markedsføres, hvis det er muligt at genbruge og/eller genvinde mindst 85 masseprocent og genbruge og/eller nyttiggøre mindst 95 masseprocent.

(2) Genbrugelighed, genvindelighed og nyttiggørelse af komponenter og materialer udgør en væsentlig del af Fællesskabets strategi for affaldshåndtering. Motorkøretøjsfabrikanterne og deres underleverandører bør derfor anmodes om at lade disse aspekter indgå i de tidligste faser af nye køretøjers udvikling for at lette behandlingen af køretøjer ved afslutningen af deres livscyklus.

(3) Dette direktiv er et af særdirektiverne inden for rammerne af fællesskabsprocedurerne for køretøjstypegodkendelsessystemet, der blev indført ved Rådets direktiv 70/156/EØF af 6. februar 1970 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om godkendelse af motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil⁽⁴⁾.

(4) Dette køretøjstypegodkendelsessystem er i øjeblikket obligatorisk for køretøjer i klasse M₁, og vil i den nærmeste fremtid blive udvidet til at omfatte alle køretøjsklasser. Det er derfor nødvendigt at lade disse foranstaltninger vedrørende genbrug, genvinding og nyttiggørelse af køretøjer indgå i køretøjstypegodkendelsessystemet.

(5) Det er derfor nødvendigt at fastlægge bestemmelser for at tage højde for det faktum, at klasse N₁ køretøjer endnu ikke er omfattet af køretøjstypegodkendelsessystemet.

(6) Fabrikanten bør stille alle relevante tekniske oplysninger til rådighed for den godkendende myndighed med hensyn til materialer og materialernes masse for at gøre det muligt at kontrollere fabrikantens beregninger i overensstemmelse med ISO-standarden 22628: 2002.

(7) Fabrikantens beregninger kan kun valideres ordentligt på tidspunktet for køretøjstypegodkendelsen, hvis fabrikanten har etableret tilfredsstillende ordninger og procedurer til forvaltning af den information, som han modtager fra sine leverandører. Før der kan udstedes en typegodkendelse, bør det kompetente organ udføre en indledende vurdering af disse ordninger og procedurer og udstede en attest for, at de er tilfredsstillende.

⁽¹⁾ EUT C 74 af 23.3.2005, s. 15.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 14.4.2005 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 6.10.2005.

⁽³⁾ EFT L 269 af 21.10.2000, s. 34. Senest ændret ved Rådets beslutning 2005/673/EF (EUT L 254 af 30.9.2005, s. 69).

⁽⁴⁾ EFT L 42 af 23.2.1970, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens direktiv 2005/49/EF (EUT L 194 af 26.7.2005, s. 12).

- (8) Relevansen af de forskellige elementer i beregningen af genvindings- og nyttiggørelsesgrader skal vurderes i overensstemmelse med processerne for behandling af udrangerede køretøjer. Fabrikanterne bør derfor anbefale en strategi for behandlingen af udrangerede køretøjer og bør give det kompetente organ nærmere oplysninger herom. Denne strategi bør baseres på afprøvede teknologier, som er til rådighed eller under udvikling på tidspunktet for ansøgning om køretøjsgodkendelsen.
- (9) Køretøjer til særlig anvendelse er konstrueret til at udføre en bestemt funktion og kræver en særlig karrosseriindretning, som ikke er fuldstændigt under fabrikantens kontrol. Derfor kan genvindings- og nyttiggørelsesgraderne ikke beregnes ordentligt. Disse køretøjer bør derfor undtages fra kravene med hensyn til beregning.
- (10) Delvis opbyggede køretøjer udgør en betydelig andel af N_1 -køretøjerne. Fabrikanten af basiskøretøjet vil ikke være i stand til at beregne genvindings- og nyttiggørelsesgraderne for de færdigopbyggede køretøjer, idet dataene vedrørende de senere fremstillingsetaper ikke foreligger på basiskøretøjernes konstruktionstrin. Det er derfor kun hensigtsmæssigt at kræve, at basiskøretøjet er i overensstemmelse med dette direktiv.
- (11) Markedsandelen for køretøjer, der fremstilles i små serier, er meget begrænset, så der ville kun være en meget begrænset miljøgevinst, hvis de skulle være i overensstemmelse med dette direktiv. Det er derfor hensigtsmæssigt at undtage dem fra visse bestemmelser i dette direktiv.
- (12) I overensstemmelse med direktiv 2000/53/EF skal der af hensyn til trafiksikkerheden og beskyttelsen af miljøet træffes de nødvendige foranstaltninger for at udelukke, at visse komponenter fra udrangerede køretøjer genbruges. Sådanne foranstaltninger bør begrænses til genbrug af dele til fremstilling af nye køretøjer.
- (13) Bestemmelserne i dette direktiv pålægger fabrikanterne at levere nye data i forbindelse med typegodkendelsen, og disse oplysninger bør indgå i direktiv 70/156/EØF, som omfatter en udtømmende liste over data, der skal indsendes i forbindelse med typegodkendelse. Det pågældende direktiv bør derfor ændres tilsvarende.
- (14) De nødvendige foranstaltninger for tilpasning af dette direktiv til den videnskabelige og tekniske udvikling bør vedtages i overensstemmelse med forskriftproceduren i artikel 13, stk. 3, i direktiv 70/156/EØF.
- (15) Målet for dette direktiv, nemlig at reducere udrangerede køretøjers indvirkning på miljøet mest muligt ved at kræve, at køretøjerne lige fra tegnebrætsfasen konstrueres med henblik på at lette genbrug, genvinding og nyttiggørelse, kan ikke i tilstrækkeligt omfang nås af medlemsstaterne, og kan på grund af indsatsens omfang bedre nås på fællesskabsplan. Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet som omhandlet i artikel 5 i traktaten. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går direktivet ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (16) I overensstemmelse med punkt 34 i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning⁽¹⁾ tilskyndes medlemsstaterne til, både i egen og Fællesskabets interesse, at udarbejde og offentliggøre deres egne oversigter, der så vidt muligt viser overensstemmelsen mellem dette direktiv og gennemførelsesforanstaltningerne —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Formål

Dette direktiv fastlægger de administrative og tekniske bestemmelser for typegodkendelse af køretøjer omfattet af artikel 2 med henblik på at sikre, at deres komponenter og materialer kan genbruges, genvindes og nyttiggøres med mindst de procentsatser, der er anført i bilag I.

Der fastlægges særlige bestemmelser for at sikre, at genbrug af komponenter ikke medfører sikkerheds- eller miljørisici.

Artikel 2

Formål

Dette direktiv finder anvendelse på køretøjer i klasse M_1 og N_1 , som defineret i del A i bilag II til direktiv 70/156/EØF, og på nye eller genbrugte komponenter til sådanne køretøjer.

⁽¹⁾ EUT C 321 af 31.12.2003, s. 1.

Artikel 3

Undtagelser

Med forbehold af anvendelsen af bestemmelserne i artikel 7 finder dette direktiv ikke anvendelse på:

- a) køretøjer til særlig anvendelse som defineret i del A, punkt 5, i bilag II til direktiv 70/156/EØF
- b) køretøjer i klasse N_1 bygget i flere etaper, hvis basiskøretøjet er i overensstemmelse med dette direktiv
- c) køretøjer, der fremstilles i små serier, som omhandlet i artikel 8, stk. 2, litra a), i direktiv 70/156/EØF.

Artikel 4

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- 1) »køretøj«: et motorkøretøj
- 2) »komponent«: enhver del eller ethvert aggregat af dele, som indgår i et køretøj på fremstillingstidspunktet. Dette omfatter også komponenter og separate tekniske enheder som defineret i artikel 2 i direktiv 70/156/EØF
- 3) »køretøjstype«: enhver type køretøj som defineret i del B, punkt 1 og 3, i bilag II til direktiv 70/156/EØF
- 4) »udrangeret køretøj«: et køretøj som defineret i artikel 2, nr. 2), i direktiv 2000/53/EF
- 5) »referencekøretøj«: den version inden for en køretøjstype, som den godkendende myndighed i samråd med producenten og i overensstemmelse med kriterierne i bilag I identificerer som værende den mest problematiske med hensyn til genbrugelighed, genvindelighed og nyttiggørelsesmuligheder
- 6) »køretøj opbygget i flere etaper«: et køretøj der er resultatet af en fremstillingsproces i flere etaper
- 7) »basiskøretøj«: et køretøj som defineret i artikel 2, fjerde led, i direktiv 70/156/EØF, som anvendes på første etape af en fremstillingsproces i flere etaper
- 8) »fremstillingsproces i flere etaper«: den proces hvorved et køretøj fremstilles i flere etaper ved at tilføje komponenter til et basiskøretøj eller ved at ændre sådanne komponenter
- 9) »genbrug«: genbrug som defineret i artikel 2, nr. 6), i direktiv 2000/53/EF
- 10) »genvinding«: genvinding som defineret i første punktum i artikel 2, nr. 7), i direktiv 2000/53/EF
- 11) »energiudnyttelse«: energiudnyttelse som defineret i andet punktum i artikel 2, nr. 7), i direktiv 2000/53/EF
- 12) »nyttiggørelse«: nyttiggørelse som defineret i artikel 2, nr. 8), i direktiv 2000/53/EF
- 13) »genbrugelighed«: potentialet for genbrug af komponenter fra et udrangeret køretøj
- 14) »genvindelighed«: potentialet for genvinding af komponenter eller materialer fra et udrangeret køretøj
- 15) »nyttiggørelsesmuligheder«: potentialet for nyttiggørelse af komponenter eller materialer fra et udrangeret køretøj
- 16) »et køretøjs genvindelighedsgrad (R_{cyc})«: den procentsats efter masse af et nyt køretøj, som potentielt kan genbruges og genvindes
- 17) »et køretøjs nyttiggørelsesgrad (R_{cov})«: den procentsats efter masse af et nyt køretøj, som potentielt kan genbruges og nyttiggøres
- 18) »strategi«: en overordnet plan omfattende koordinerede aktioner og tekniske foranstaltninger med hensyn til demontering, shredding eller lignende processer, genvinding samt nyttiggørelse af materialer for at sikre, at målene for genvindeligheds- og nyttiggørelsesgraderne kan nås på det tidspunkt, hvor køretøjet befinder sig i udviklingsfasen
- 19) »masse«: køretøjets masse i køreklar stand som defineret i punkt 2.6 i bilag I til direktiv 70/156/EØF, men ekskl. føreren, hvis masse anslås til 75 kg

20) »kompetent organ«: en instans som f.eks. en teknisk tjeneste eller et andet eksisterende organ, som en medlemsstat har udpeget til at foretage en foreløbig vurdering af fabrikanten og udstede et overensstemmelsescertifikat i overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv. Det kompetente organ kan være typegodkendelsesmyndigheden, såfremt dens kompetence på dette område er behørigt dokumenteret.

Artikel 5

Bestemmelser vedrørende typegodkendelse

1. Medlemsstaterne udsteder kun EF-typegodkendelse eller national typegodkendelse, alt efter hvad der er relevant, med hensyn til genbrugelighed, genvindelighed og nyttiggørelsesmuligheder til køretøjstyper, der opfylder kravene i dette direktiv.

2. For så vidt angår anvendelsen af stk. 1 stiller fabrikanten de detaljerede tekniske oplysninger til rådighed for den godkendende myndighed, som er nødvendige for udførelsen af de beregninger og kontroller, der er omhandlet i bilag I, med hensyn til arten af materialer anvendt til fremstilling af køretøjet og dets komponenter. Hvis det påvises, at sådanne oplysninger er omfattet af intellektuelle ejendomsrettigheder eller udgør fabrikantens eller dennes leverandørers specifikke knowhow, leverer fabrikanten eller dennes leverandører tilstrækkelige oplysninger til at gøre det muligt at udføre sådanne beregninger på behørig vis.

3. For så vidt angår genbrugelighed, genvindelighed og nyttiggørelsesmuligheder sikrer medlemsstaterne, at fabrikanten anvender den model af oplysningsskemaet, der findes i bilag II til dette direktiv, når de indsender en ansøgning om EF-typegodkendelse af et køretøj i henhold til artikel 3, stk. 1, i direktiv 70/156/EØF.

4. Når den udsteder en EF-typegodkendelse i henhold til artikel 4, stk. 3, i direktiv 70/156/EØF, anvender den godkendende myndighed den model af EF-typegodkendelsesattesten, der findes i bilag III til dette direktiv.

Artikel 6

Indledende vurdering af fabrikanten

1. Medlemsstaterne udsteder ikke typegodkendelse uden først at sikre, at fabrikanten har etableret tilfredsstillende ordninger og procedurer i overensstemmelse med punkt 3 i bilag IV til en behørig behandling af de aspekter vedrørende genbrugelighed, genvindelighed og nyttiggørelsesmuligheder, der er omfattet af dette direktiv. Når den indledende vurdering er udført, udstedes en attest, der betegnes »Attest for overensstemmelse med bilag IV« (herefter benævnt »overensstemmelsesattest«) til fabrikanten.

2. Som led i den indledende vurdering af fabrikanten sikrer medlemsstaterne, at de til fremstillingen af en køretøjstype anvendte materialer er i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 4, stk. 2, litra a), i direktiv 2000/53/EF.

Kommissionen fastsætter efter proceduren i artikel 9 de nødvendige bestemmelser til kontrol af overensstemmelsen med denne bestemmelse.

3. For så vidt angår stk. 1 anbefaler fabrikanten en strategi for demontering, genbrug af komponenter samt genvinding og nyttiggørelse af materialer. I denne strategi tages hensyn til afprøvede teknologier, der allerede findes eller er under udvikling på det tidspunkt, hvor der ansøges om en køretøjstypegodkendelse.

4. Medlemsstaterne udpeger i overensstemmelse med punkt 2 i bilag IV et kompetent organ, der skal foretage den indledende vurdering af fabrikanten og udstede overensstemmelsesattesten.

5. Overensstemmelsesattesten skal omfatte fyldestgørende dokumentation og en beskrivelse af den strategi, som fabrikanten anbefaler. Det kompetente organ anvender den model, der findes i tillægget til bilag IV.

6. Overensstemmelsesattesten skal være gyldig i mindst to år efter udstedelsesdatoen, før der udføres ny kontrol.

7. Fabrikanten underretter det kompetente organ om enhver betydelig ændring, som vil kunne have betydning for overensstemmelsesattestens relevans. Efter høring af fabrikanten afgør det kompetente organ, om det er nødvendigt med nye kontroller.

8. Ved udløbet af overensstemmelsesattestens gyldighedsperiode udsteder det kompetente organ enten en ny overensstemmelsesattest eller forlænger attestens gyldighed med en periode på yderligere to år. Det kompetente organ udsteder en ny attest, hvis den er blevet gjort opmærksom på betydelige ændringer.

Artikel 7

Genbrug af komponenter

Komponenter anført i bilag V:

- a) skal ved beregningen af genvindeligheds- og nyttiggørelsesgraderne anses for ikke at være genbrugelige
- b) må ikke genbruges ved fremstilling af køretøjer omfattet af direktiv 70/156/EØF.

*Artikel 8***Ændringer af direktiv 70/156/EØF**

Direktiv 70/156/EØF ændres i overensstemmelse med bilag VI til nærværende direktiv.

*Artikel 9***Ændringer**

Ændringer af dette direktiv, som er nødvendige for at tilpasse det til den videnskabelige og tekniske udvikling, vedtages af Kommissionen efter forskriftsproceduren i artikel 13, stk. 3, i direktiv 70/156/EØF.

*Artikel 10***Gennemførelsesdatoer med hensyn til typegodkendelse**

1. Med virkning fra den 15 december 2006 må medlemsstaterne ikke med hensyn til en køretøjstype, som er i overensstemmelse med kravene i dette direktiv:

- a) nægte at udstede EF-typegodkendelse eller national typegodkendelse
- b) forbyde indregistrering, salg eller ibrugtagning af nye køretøjer.

2. Med virkning fra den 15 december 2008 skal medlemsstaterne med hensyn til en køretøjstype, som ikke er i overensstemmelse med kravene i dette direktiv:

- a) nægte at udstede EF-typegodkendelse
- b) nægte at udstede national typegodkendelse.

3. Med virkning fra den 15 juli 2010 skal medlemsstaterne, hvis kravene i dette direktiv ikke er opfyldt:

- a) anse typeattester, som ledsager nye køretøjer, for ugyldige for så vidt angår artikel 7, stk. 1, i direktiv 70/156/EØF
- b) nægte indregistrering, salg eller ibrugtagning af nye køretøjer, undtagen hvis artikel 8, stk. 2, litra b), i direktiv 70/156/EØF finder anvendelse.

4. Artikel 7 finder anvendelse fra den 15 december 2006.

*Artikel 11***Gennemførelse**

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 15 december 2006 de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme dette direktiv. De underretter straks Kommissionen herom.

Medlemsstaterne anvender disse bestemmelser fra den 15 december 2006.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisninger fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

*Artikel 12***Ikrafttræden**

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

*Artikel 13***Adressater**

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 26. oktober 2005.

På Europa-Parlamentets vegne
J. BORRELL FONTELLES
Formand

På Rådets vegne
D. ALEXANDER
Formand

BILAG

LISTE OVER BILAG

Bilag I:	Krav
Bilag II:	Oplysningskema til brug ved EF-typegodkendelse af en køretøjstype
Bilag III:	Model af EF-typegodkendelsesattest
Bilag IV:	Indledende vurdering af fabrikanten
Tillæg:	model af overensstemmelsesattesten
Bilag V:	Komponenter, der ikke anses for at være genbrugelige
Bilag VI:	Ændringer af direktiv 70/156/EØF

BILAG I

KRAV

1. Køretøjer i klasse M₁ og klasse N₁ fremstilles således, at det er muligt at:
  - genbruge og/eller genvinde mindst 85 masseprocent pr. køretøj, og
  - genbruge og/eller nyttiggøre mindst 95 masseprocent pr. køretøj,i henhold til de i dette bilag fastlagte procedurer.

2. Med henblik på typegodkendelse indsender fabrikanten et behørigt udfyldt dataoplysningsskema i overensstemmelse med bilag A til standarden ISO 22628: 2002. Dette omfatter en materialeopdeling.

Det ledsages af en fortegnelse over demonterede komponenter, hvori fabrikanten angiver demonteringstrinnet og den proces, som han anbefaler med hensyn til deres behandling.

3. For så vidt angår anvendelsen af pkt. 1 og 2 skal fabrikanten godtgøre over for den godkendende myndighed, at referencekøretøjerne opfylder kravene. Den beregningsmetode, der er beskrevet i bilag B til ISO-standardens 22628: 2002, finder anvendelse.

Fabrikanten skal dog være i stand til at påvise, at enhver version af den pågældende køretøjstype opfylder kravene i dette direktiv.

4. Ved udvælgelsen af referencekøretøjer tages der hensyn til følgende kriterier:
  - karrosseritype
  - disponible udstyrsniveauer ⁽¹⁾
  - disponibelt særudstyr ⁽¹⁾, som kan monteres på producentens ansvar.

5. Såfremt den godkendende myndighed og producenten for så vidt angår en bestemt type ikke kan blive enige om at udpege det køretøj, der anses for at være det mest problematiske i henseende til genbrugelighed, genvindelighed og nyttiggørelsesmuligheder, udvælges der et referencekøretøj inden for:
  - a) hver »karrosseriat«, som defineret i del C, punkt 1, i bilag II til direktiv 70/156/EØF for køretøjer i klasse M₁
  - b) hver »karrosseriat«, dvs. varevogn, chassis/førerhus, pickup osv., hvis der er tale om køretøjer i klasse N₁.

⁽¹⁾ F.eks. læderindtræk, indbygget radioudstyr, aircondition, aluminiumsfølge, osv.

6. I forbindelse med beregningerne anses dæk for at være genvindelige.
  7. Masser skal udtrykkes i kg med en decimal. Grader beregnes i procent med en decimal, og afrundes derefter som følger:
    - a) Hvis tallet efter decimalkommaet er fra 0 til 4, afrundes der nedad.
    - b) Hvis tallet efter decimalkommaet er fra 5 til 9, afrundes der opad.
  8. Med henblik på at kontrollere beregningerne omhandlet i dette bilag sikrer den godkendende myndighed, at det dataoplysningsskema, der er omhandlet i punkt 2, er i overensstemmelse med den anbefalede strategi, der er vedlagt den overensstemmelsesattest, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1, i dette direktiv.
  9. Med henblik på kontrol af komponenters materialer og masser stiller fabrikanten køretøjer og komponenter til rådighed i det omfang, som det af den typegodkendende myndighed skønnes nødvendigt.
-

BILAG II

OPLYSNINGSSKEMA TIL BRUG VED EF-TYPEGODKENDELSE AF ET KØRETØJ

i henhold til bilag I til Rådets direktiv 70/156/EØF ⁽¹⁾ vedrørende EF-typegodkendelse af et køretøj med hensyn til dets genbrugelighed, genvindelig og nyttiggørelsesmuligheder

Nedennævnte oplysninger skal i givet fald forelægges i tre eksemplarer og omfatte en indholdsfortegnelse. Eventuelle tegninger skal forelægges i passende målestok i A4-format eller foldet til denne størrelse og være tilstrækkeligt detaljerede. Eventuelle fotografier skal ligeledes være tilstrækkeligt detaljerede.

- 0. ALMINDELIGE OPLYSNINGER
  - 0.1. Fabrikmærke (firmabetegnelse):.....
  - 0.2. Type:.....
  - 0.2.0.1. Chassis:.....
  - 0.2.1. Eventuel(le) handelsbetegnelse(r):.....
  - 0.3. Typeidentifikationsmærker som markeret på køretøjet ^(b):.....
  - 0.3.1. Mærkningens anbringelsessted:.....
  - 0.4. Køretøjets klasse ^(c):.....
  - 0.5. Fabrikantens navn og adresse:.....
  - 0.8. Adresse på samlefabrik(ker):.....
- 1. KØRETØJETS ALMINDELIGE SPECIFIKATIONER
  - 1.1. Fotografier og/eller tegninger af et repræsentativt køretøj:.....
  - 1.2. Målkitse for hele køretøjet:.....
  - 1.3. Antal aksler og hjul:.....
  - 1.3.1. Antal aksler med tvillingmontering samt anbringelse:.....

⁽¹⁾ Nummereringen af punkter og fodnoterne i dette oplysningsskema svarer til den, der er anvendt i bilag I til direktiv 70/156/EØF. Numre, som er uden betydning for dette direktiv, er udeladt.

- 1.3.3. Drivaksler (antal, placering, indbyrdes forbindelse): .....
- 1.7. Førerhus (frembygget eller normalt)^(?): .....
3. MOTOR ⁽⁹⁾ (For køretøjer, som kan fremdrives enten af benzin, diesel osv., eller kombineret med andet brændstof, gentages punkterne ^(*))
- 3.1. Fabrikant:.....
- 3.2. Forbrændingsmotorer
- 3.2.1. Specifikke motoroplysninger
- 3.2.1.1. Funktionsprincip: styret tænding/kompressionstænding, firetakt/totakt ⁽¹⁾
- 3.2.1.2. Antal cylindre og cylinderarrangement: .....
- 3.2.1.3. Slagvolumen ⁽⁸⁾:... cm³
- 3.2.2. Brændstof: diesel/benzin/LPG/NG/ethanol: ⁽¹⁾
4. TRANSMISSION ⁽⁹⁾
- 4.2. Type (mekanisk/hydraulisk/elektrisk osv.): .....
- 4.5. Gearkasse
- 4.5.1. Type (manuel/automatisk/CVT (trinløst variabel transmission)) ⁽¹⁾
- 4.9. Differentialspærre: ja/nej/ekstraustyr ⁽¹⁾
9. KARROSSERI
- 9.1. Karrosseriets art:.....
- 9.3.1. Dørudformning og antal døre: .....
- 9.10.3. Sæder
- 9.10.3.1. Antal:.....

⁽¹⁾ Nummereringen af punkter og fodnoterne i dette oplysningsskema svarer til den, der er anvendt i bilag I til direktiv 70/156/EØF. Numre, som er uden betydning for dette direktiv, er udeladt.

15. GENBRUGELIGHED, GENVINDELIGHED og NYTTIGGØRELSESMULIGHEDER
- 15.1. Hvilken version er referencekøretøjet:.....
- 15.2. Masse af referencekøretøj med karrosseri eller masse af chassis med førerhus, uden karrosseri og/eller koblingsanordning, hvis fabrikanten ikke monterer karrosseri og/eller koblingsanordning (med væsker, værktøj og eventuelt reservehjul), og uden fører:.....
- 15.3. Masser af referencekøretøjets materialer
- 15.3.1. Materialemasse, som der tages hensyn til på forbehandlingstrinnet (##):.....
- 15.3.2. Materialemasse, som der tages hensyn til på demonteringstrinnet (##):.....
- 15.3.3. Materialemasse, som der tages hensyn til på trinnet for behandling af ikke-metalliske reststoffer, og som anses for at være genvindelige (##):.....
- 15.3.4. Materialemasse, som der tages hensyn til på trinnet for behandling af ikke-metalliske reststoffer, og som anses for at kunne nyttiggøres ved energiudnyttelse (##): .....
- 15.3.5. Materialeopdeling (##):.....
- 15.3.6. Samlet masse af materialer, som kan genbruges og/eller genvindes: .....
- 15.3.7. Samlet masse af materialer, som kan genbruges og/eller nyttiggøres: .....
- 15.4. Procentværdier
- 15.4.1. Genvindingsgrad »R_{cyc} (%)«: .....
- 15.4.2. Nyttiggørelsesgrad »R_{cov} (%)«: .....
-

BILAG III

MODEL FOR EF-TYPEGODKENDELSESATTEST

Største format: A4 (210 x 297 mm)

EF-TYPEGODKENDELSESATTEST

Den EF-typegodkendende myndigheds
stempel

Meddelelse om:

- EF-typegodkendelse af ⁽¹⁾ en type køretøj
- udvidelse af EF-typegodkendelse ⁽¹⁾
- afslag på EF-typegodkendelse ⁽¹⁾

for så vidt angår direktiv 2005/64/EF

EF-typegodkendelsesnummer:

Årsag til udvidelse:

AFSNIT I

- 0.1. Fabrikmærke (firmabetegnelse): .....
- 0.2. Type: .....
- 0.2.1. Handelsbetegnelse(r) ⁽²⁾: .....
- 0.3. Typeidentifikationsmærker som markeret på køretøjet: .....
- 0.3.1. Mærkets anbringelsessted: .....

⁽¹⁾ Det ikke gældende overstreges.

⁽²⁾ Hvis denne oplysning ikke foreligger ved meddelelse af EF-typegodkendelsen, skal den gives, senest når køretøjet bringes på markedet.

- 0.4. Køretøjets klasse ⁽¹⁾: .....
- 0.5. Fabrikantens navn og adresse: .....
- 0.8. Adresse på samlefabrik(ker): .....

[...]

AFSNIT II

1. Supplerende oplysninger: .....
- Referencekøretøjets/referencekøretøjernes genvindingsgrad(er): .....
- Referencekøretøjets/referencekøretøjernes nyttiggørelsesgrad(er): .....
2. Teknisk tjeneste, der forestår prøvningen: .....
3. Prøvningsrapportens dato: .....
4. Prøvningsrapportens reference: .....
5. Eventuelle bemærkninger: .....
6. Bilag: informationspakke og indeks til informationspakke .....
7. Køretøjet opfylder/opfylder ikke ⁽²⁾ de tekniske krav i dette direktiv: .....
- .....

(sted)

(underskrift)

(dato)

Bilag: Informationspakke.

_____

⁽¹⁾ Som defineret i del A i bilag II til direktiv 70/156/EØF.

⁽²⁾ Det ikke gældende overstreges.

BILAG IV

INDLEDENDE VURDERING AF FABRIKANTEN

1. Formålet med dette bilag

I dette bilag beskrives den indledende vurdering, der skal foretages af det kompetente organ for at sikre, at fabrikanten har etableret de nødvendige ordninger og procedurer.

2. Kompetent organ

Det kompetente organ skal være i overensstemmelse med standarden EN 45012: 1989 eller ISO/IEC Guide 62: 1996 om de generelle kriterier for certificeringsorganer, der foretager certificering af kvalitetsstyringssystemer, med hensyn til de styringssystemer, som fabrikanten har etableret.

3. Kontrol, der skal udføres af det kompetente organ

3.1. Det kompetente organ kontrollerer, at fabrikanten har gennemført de foranstaltninger, der er nødvendige for:

- a) at indsamle de data fra hele forsyningskæden, især vedrørende arten og massen af materialer, der anvendes i fremstillingen af køretøjer, der er nødvendige for at foretage de beregninger, der skal foretages i henhold til dette direktiv
- b) at have alle andre relevante køretøjsdata, der er nødvendige for beregningsprocessen, som f.eks. væskemængder osv., til rådighed
- c) på tilfredsstillende vis at kunne kontrollere oplysninger modtaget fra leverandørerne
- d) styre fordelingen af materialer
- e) at kunne foretage beregning af genvindeligheds- og nyttiggørelsesgraderne i overensstemmelse med standarden ISO 22628: 2002
- f) at mærke komponenter fremstillet af polymerer eller elastomerer i overensstemmelse med Kommissionens beslutning 2003/138/EF af 27. februar 2003 om fastsættelse af kodningsstandarder for komponenter og materialer til køretøjer i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/53/EF om udrangerede køretøjer ⁽¹⁾
- g) at kontrollere, at ingen komponent anført i bilag V genbruges ved fremstillingen af nye køretøjer.

3.2. Fabrikanten stiller alle relevante oplysninger til rådighed for det kompetente organ i dokumentarisk form. Især genbrug og genvinding af materialer skal dokumenteres ordentligt.

⁽¹⁾ EUT L 53 af 28.2.2003, s. 58.

Tillæg til bilag IV

MODEL FOR OVERENSSTEMMELSESATTEST

ATTEST FOR OVERENSSTEMMELSE
MED BILAG IV TIL DIREKTIV 2005/64/EF

Nr. [.....referencenummer]

[.....det kompetente organ]

Attesterer herved, at

(Fabrikant): .....

(Fabrikantens adresse): .....

opfylder bestemmelserne i bilag IV til direktiv 2005/64/EF.

Kontrol er udført den:

af (navn og adresse på det kompetente organ):

Rapportens nummer:

Denne attest er gyldig til den [.....dato]

Udfærdiget i [.....sted]

Den [.....dato]

[.....underskrift]

Bilag: Beskrivelse af den strategi, som fabrikanten anbefaler med hensyn til genbrug, genvinding og nyttiggørelse.

BILAG V

KOMPONENTER, DER ANSES FOR IKKE AT VÆRE GENBRUGELIGE**1. Indledning**

Dette bilag vedrører komponenter til køretøjer i klasse M₁ og N₁, som ikke må genbruges ved fremstilling af nye køretøjer.

2. Komponentfortegnelse

- Alle airbags ⁽¹⁾, herunder puder, pyrotekniske udløser, elektroniske styreenheder og følere.
- Automatiske og ikke-automatiske sikkerhedsseleaggregater, herunder gjord, spænder, retraktorer, pyrotekniske udløser.
- Sæder (kun i tilfælde hvor sikkerhedsseleforankringer og/eller airbags er indbygget i sædet).
- Ratlåsaggregater, der virker på ratstammen.
- Startspærreanordninger, herunder transpondere og elektroniske styreenheder.
- Systemer til emissionsefterbehandling (f.eks. katalysatorer, partikelfiltre).
- Udstødningslyddæmpere.

⁽¹⁾ Hvis airbaggen er anbragt inden i rattet, selve rattet.

BILAG VI

ÆNDRINGER AF DIREKTIV 70/156/EØF

Direktiv 70/156/EØF ændres som følger:

1) I bilag I tilføjes følgende punkter:

»15. GENBRUGELIGHED, GENVINDELIGHED og NYTTIGGØRELSESMULIGHEDER

15.1. Hvilken version er referencekøretøjet:

15.2. Masse af referencekøretøj med karrosseri eller masse af chassis med førerhus, uden karrosseri og/eller koblingsanordning, hvis fabrikanten ikke monterer karrosseri og/eller koblingsanordning (med væsker, værktøj og eventuelt reservehjul), og uden fører:

15.3. Masse af referencekøretøjets materialer

15.3.1. Materialemasse, som der tages hensyn til på forbehandlingstrinnet (##):

15.3.2. Materialemasse, som der tages hensyn til på demonteringstrinnet (##):

15.3.3. Materialemasse, som der tages hensyn til på trinnet for behandling af ikke-metalliske reststoffer, og som anses for at være genvindelige (##):

15.3.4. Materialemasse, som der tages hensyn til på trinnet for behandling af ikke-metalliske reststoffer, og som anses for at kunne nyttiggøres ved energiudnyttelse (##):

15.3.5. Materialeopdeling (##):

15.3.6. Samlet masse af materialer, som kan genbruges og/eller genvindes:

15.3.7. Samlet masse af materialer, som kan genbruges og/eller nyttiggøres:

15.4. Procentværdier

15.4.1. Genvindingsgrad »R_{cyc} (%)«:

15.4.2. Nyttiggørelsesgrad »R_{cov} (%)«:

(##) Disse begreber er defineret i ISO-standard 22628: 2002.«

2) I bilag IV, del I, tilføjes følgende punkt:

»Emne	Direktiv nr.	Henvisning til EFT/EUT	Anvendelsesområde										
			M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄	
59. Genvindelighed	2005/64/EF	EUT L 310 af 25. november 2005, s. 10.	X	—	—	X	—	—					«

3) Bilag XI ændres som følger:

a) I tillæg 1 tilføjes følgende punkt:

»Punkt	Emne	Direktiv nr.	M ₁ ≤ 2 500 (¹) kg	M ₁ > 2 500 (¹) kg	M ₂	M ₃
59	Genvindelighed	2005/64/EF	N/A	N/A	—	—«

b) I tillæg 2 tilføjes følgende punkt:

»Punkt	Emne	Direktiv nr.	M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
59	Genvindelighed	2005/64/EF	N/A	—	—	N/A	—	—	—	—	—	—«

c) I tillæg 3 tilføjes følgende punkt:

»Punkt	Emne	Direktiv nr.	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₃	O ₂	O ₄
59	Genvindelighed	2005/64/EF	—	—	N/A	—	—	—	—	—	—«

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2005/65/EF**af 26. oktober 2005****om bedre havne-
sikring****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 80, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Sikringsrelaterede hændelser som følge af terrorisme hører til blandt de alvorligste trusler mod idealerne om demokrati, frihed og fred, der udgør selve essensen af Den Europæiske Union.
- (2) Personer, infrastruktur og udstyr i havne bør beskyttes mod sikringsrelaterede hændelser og deres ødelæggende virkninger. En sådan beskyttelse vil være til fordel for både brugerne af transport, økonomien og samfundet som helhed.
- (3) Den 31. marts 2004 vedtog Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union forordning (EF) nr. 725/2004 af 31. marts 2004 om bedre sikring af skibe og havnefaciliteter ⁽⁴⁾. De foranstaltninger til maritim sikring, som forordningen indfører, er kun en del af de foranstaltninger, der er nødvendige for at opnå et forsvarligt sikringsniveau i hele søfartstransportkæden. Forordningen omhandler kun sikringsforanstaltninger om bord på skibe og ved grænsefladen mellem skib og havn.

(4) Af hensyn til den bedst mulige beskyttelse af søfarts- og havnevirksomheder bør der træffes foranstaltninger til sikring af havne, der omfatter hver enkelt havn inden for de afgrænsninger, der er fastlagt af de pågældende medlemsstater, således at de sikringsforanstaltninger, der træffes i medfør af forordning (EF) nr. 725/2004, understøttes af bedre sikkerhed i områder med havneaktivitet. Foranstaltningerne bør indføres i alle havne, hvori der findes en eller flere havnefaciliteter, der er omfattet af forordning (EF) nr. 725/2004.

(5) Sikringsmålene i dette direktiv bør nås ved, at der vedtages passende foranstaltninger, uden at medlemsstaternes regler inden for national sikkerhed og foranstaltninger, som måtte blive vedtaget med hjemmel i EU-traktatens afsnit VI, tilsidesættes.

(6) Medlemsstaterne bør ved hjælp af detaljerede sårbarhedsvurderinger fastlægge den nøjagtige afgrænsning af de havneområder, der skal sikres, og hvilke forskellige foranstaltninger der er nødvendige for at opnå den ønskede havnesikringsgrad. Sådanne foranstaltninger bør afhænge af det aktuelle sikringsniveau og afspejle den relevante risikoprofil i de forskellige delområder af havnen.

(7) Medlemsstaterne bør godkende havnesikringsplaner, hvori sårbarhedsvurderingen af havnen er indarbejdet. Effektivt fungerende sikringsforanstaltninger forudsætter desuden, at der er en klar fordeling af opgaverne mellem de berørte parter, og at foranstaltningerne regelmæssigt gennemgås ved øvelser. At opgavefordelingen og øvelsesprocedurerne indgår i havnesikringsplanen, anses for at bidrage meget væsentligt til, at både forebyggende og afhjælpende havnesikringsforanstaltninger bliver effektive.

(8) Ro-ro-skibe er særlig sårbare over for sikringsrelaterede hændelser, især hvis de både medfører passagerer og last. Der bør på grundlag af risikovurderinger træffes de fornødne foranstaltninger til sikring af, at person- og lastbiler, der skal befordres med ro-ro-skib på indenlandske og internationale ruter, hverken rummer nogen risiko for skibet eller dets passagerer, besætning eller last. Foranstaltningerne bør træffes på en sådan måde, at ombordkørslen forløber så let som muligt.

⁽¹⁾ EUT C 120 af 20.5.2005, s. 28.

⁽²⁾ EUT C 43 af 18.2.2005, s. 26.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 10.5.2005 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 6.10.2005.

⁽⁴⁾ EUT L 129 af 29.4.2004, s. 6.

- (9) Medlemsstaterne bør kunne nedsætte udvalg for havnesikring, hvis opgave skal være at give praktisk vejledning i de havne, der er omfattet af dette direktiv.
- (10) Medlemsstaterne bør sørge for, at alle involverede parter er klar over ansvarsfordelingen inden for havnesikring. Medlemsstaterne bør føre tilsyn med, at sikringsreglerne overholdes, udpege en myndighed, der er ansvarlig for alle havne, godkende alle sårbarhedsvurderinger og sikringsplaner for havnene, fastsætte sikringsniveauer og informere efter behov herom samt sørge for, at der gives fyldestgørende meddelelse om foranstaltningerne, og at de gennemføres og koordineres korrekt.
- (11) Medlemsstaterne bør godkende vurderinger og planer og føre tilsyn med, at de gennemføres i deres havne. For i mindst muligt omfang at afbryde forbindelsen til havnene og pålægge inspektionsorganerne administrative byrder bør Kommissionen føre tilsyn med gennemførelsen af dette direktiv samtidig med inspektionerne i henhold til artikel 9, stk. 4, i forordning (EF) nr. 725/2004.
- (12) Medlemsstaterne bør sørge for, at forbindelsen mellem Kommissionen og medlemsstaterne forestås af et kontaktpunkt. De bør på baggrund af de gennemførte sårbarhedsvurderinger underrette Kommissionen om, hvilke havne der er omfattet af direktivet.
- (13) En effektiv og ensartet gennemførelse af foranstaltningerne som led i denne havnesikringspolitik rejser vigtige finansieringsmæssige spørgsmål. Finansieringen af ekstra sikringsforanstaltninger bør ikke føre til konkurrencefordrejning. Kommissionen bør senest den 30. juni 2006 forelægge Europa-Parlamentet og Rådet resultaterne af en undersøgelse af omkostningerne i forbindelse med foranstaltninger truffet i medfør af dette direktiv med særlig vægt på den måde, omkostningerne fordeles mellem de offentlige myndigheder, havnemyndighederne og operatørerne.
- (14) I dette direktiv overholdes de grundlæggende rettigheder og de principper, som anerkendes i bl.a. Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
- (15) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbestemmelser, der tillægges Kommissionen ⁽¹⁾.
- (16) Der bør indføres en procedure for tilpasning af dette direktiv med henblik på dels at tage hensyn til udviklingen i de internationale instrumenter, dels, i lyset af de indhøstede erfaringer, at tilpasse detaljer i bilagets enkelte bestemmelser eller supplere dem, uden at direktivets anvendelsesområde udvides.
- (17) Målene for dette direktiv, som er at indføre hensigtsmæssige foranstaltninger inden for søtransport- og havnepolitikken på velafbalanceret måde, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af direktivets europæiske dimension bedre gennemføres på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går direktivet ikke ud over hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (18) Da dette direktiv vedrører søhavne, finder forpligtelserne heri ikke anvendelse på Østrig, Den Tjekkiske Republik, Ungarn, Luxembourg og Slovakiet —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Formål

1. Hovedformålet med dette direktiv er at indføre og iværksætte fællesskabsforanstaltninger med henblik på at forbedre sikringen af havne mod truslen om sikringsrelaterede hændelser.

Direktivet skal endvidere garantere, at sikringsforanstaltninger, der træffes i medfør af forordning (EF) nr. 725/2004, understøttes af bedre havnesikring.

2. Foranstaltningerne i stk. 1 består i følgende:

- a) fælles grundlæggende regler for havnesikringsforanstaltninger
- b) en mekanisme for reglernes anvendelse
- c) hensigtsmæssige mekanismer til kontrol med overholdelse.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Dette direktiv fastlægger sikringsforanstaltninger, som skal overholdes i havne. Medlemsstaterne kan anvende direktivets bestemmelser på havnerelaterede områder.

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

2. Foranstaltningerne i dette direktiv anvendes på alle havne inden for en medlemsstats område, hvor der findes en eller flere havnefaciliteter, der er omfattet af en godkendt sikringsplan for havnefaciliteter i henhold til forordning (EF) nr. 725/2004. Dette direktiv omfatter ikke militære installationer i havne.

3. Medlemsstaterne fastlægger for hver havn den afgrænsning, der skal anvendes i dette direktiv, under behørig hensyntagen til oplysningerne fra havnesårbarhedsvurderingen.

4. Såfremt afgrænsningen af en havnefacilitet, som defineret i forordning (EF) nr. 725/2004, er fastlagt af en medlemsstat på en sådan måde, at havnen reelt er omfattet heraf, viger bestemmelserne i dette direktiv for bestemmelserne i forordning (EF) nr. 725/2004.

Artikel 3

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- 1) »havn«: ethvert specifikt land- og vandområde, som de pågældende medlemsstater har afgrænset, bestående af anlæg og udstyr, som tjener til at lette kommerciel søtransport
- 2) »grænseflade mellem skib og havn«: det samspil, der opstår, når et skib direkte og umiddelbart inddrages i overførslen mellem skib og havn af personer eller gods eller udførelsen af havnetjenesteydelser
- 3) »havnefacilitet«: et sted, hvor grænsefladen mellem skib og havn forekommer; dette omfatter områder som ankerpladser, venteplasser og ankomstfaciliteter fra søsiden
- 4) »kontaktpunkt for havnesikring«: det organ, som hver medlemsstat udpeger som kontaktpunkt for Kommissionen og andre medlemsstater og som ansvarlig for at fremme, følge og informere om anvendelsen af de foranstaltninger til havnesikring, der er fastsat i dette direktiv
- 5) »havnesikringsmyndighed«: den myndighed, der er ansvarlig for sikkerhedsanliggender i en given havn.

Artikel 4

Koordinering med foranstaltninger, der træffes i medfør af forordning (EF) nr. 725/2004

Medlemsstaterne sørger for, at havnesikringsforanstaltninger, der indføres i medfør af dette direktiv, koordineres nøje med foranstaltninger, der træffes i medfør af forordning (EF) nr. 725/2004.

Artikel 5

Havnesikringsmyndighed

1. Medlemsstaterne udpeger en havnesikringsmyndighed for hver af de havne, der er omfattet af dette direktiv. En havnesikringsmyndighed kan udpeges for mere end én havn.

2. Havnesikringsmyndigheden er ansvarlig for udarbejdelse og gennemførelse af havnesikringsplaner, der bygger på resultatet af havnesårbarhedsvurderinger.

3. Medlemsstaterne kan udpege en »kompetent maritim sikringsmyndighed«, jf. forordning (EF) nr. 725/2004, som havnesikringsmyndighed.

Artikel 6

Havnesårbarhedsvurdering

1. Medlemsstaterne sørger for, at der udføres havnesårbarhedsvurderinger af de havne, der er omfattet af dette direktiv. I sådanne vurderinger tages der behørigt hensyn til de særlige kendetegn ved forskellige afsnit af den enkelte havn samt, hvor den relevante myndighed i den pågældende medlemsstat finder det hensigtsmæssigt, ved de tilstødende områder, hvis disse har indvirkning på sikkerheden i havnen, samt til de vurderinger af havnefaciliteter inden for deres grænser, som er udført i medfør af forordning (EF) nr. 725/2004.

2. Havnesårbarhedsvurderinger udføres således, at der som minimum tages hensyn til de detaljerede krav i bilag I.

3. Havnesårbarhedsvurderinger kan udføres af en anerkendt sikringsorganisation, jf. artikel 11.

4. Havnesårbarhedsvurderinger skal godkendes af medlemsstaten.

*Artikel 7***Havnesikringsplan**

1. På baggrund af havnesårbarhedsvurderingerne sørger medlemsstaterne for, at der udarbejdes havnesikringsplaner, som vedligeholdes og ajourføres. I havnesikringsplanen skal de særlige kendetegn ved de forskellige afsnit af havnen være behandlet fyldestgørende, og de sikringsplaner for havnefaciliteter inden for deres grænser, som er udarbejdet i medfør af forordning (EF) nr. 725/2004, skal være indarbejdet i havnesikringsplanen.

2. I havnesikringsplaner skal der for hvert af de i artikel 8 omhandlede sikringsniveauer være anført:

- a) hvilke procedurer der skal følges
- b) hvilke foranstaltninger der skal gennemføres
- c) hvilke handlinger der er nødvendige.

3. Havnesikringsplaner skal som minimum tage hensyn til de detaljerede krav i bilag II. Hvor og i det omfang, det er relevant, indeholder havnesikringsplanerne navnlig sikkerhedsforanstaltninger med henblik på passagerer og køretøjer, der skal til at køre om bord på skibe, der medfører passagerer og køretøjer. I forbindelse med international søtransport samarbejder de berørte medlemsstater om sårbarhedsvurderingen.

4. Havnesikringsplaner kan udarbejdes af en anerkendt sikringsorganisation, jf. artikel 11.

5. Havnesikringsplaner godkendes af hver medlemsstat inden gennemførelsen.

6. Medlemsstaterne sørger for, at gennemførelsen af havnesikringsplaner kontrolleres. Kontrollen skal koordineres med andre kontrolaktiviteter i havnen.

7. Medlemsstaterne sørger for, at der gennemføres passende øvelser, under hensyntagen til de grundlæggende krav til sikkerhedsuddannelse i bilag III.

*Artikel 8***Sikringsniveauer**

1. Medlemsstaterne indfører et system med sikringsniveauer for havne eller dele af havne.

2. Der skal være følgende 3 sikringsniveauer, jf. forordning (EF) nr. 725/2004:

- Sikringsniveau 1 er det niveau, hvor hensigtsmæssige, minimale beskyttelses-/sikringsforanstaltninger skal opretholdes til enhver tid
- Sikringsniveau 2 er det niveau, hvor hensigtsmæssige, supplerende beskyttelses-/sikringsforanstaltninger skal opretholdes i en periode på grund af forhøjet risiko for en sikringsrelateret hændelse
- Sikringsniveau 3 er det niveau, hvor yderligere, specifikke beskyttelses-/sikringsforanstaltninger skal opretholdes i en begrænset periode, hvis en sikringsrelateret hændelse er sandsynlig eller overhængende, selv om det måske ikke er muligt at udpege det specifikke mål.

3. Medlemsstaterne fastlægger det sikringsniveau, der gælder for de enkelte havne eller dele af havne. På hvert sikringsniveau kan en medlemsstat på grundlag af havnesårbarhedsvurderingen bestemme, at der skal anvendes andre sikringsforanstaltninger i andre dele af havnen.

4. Medlemsstaterne giver den eller de relevante personer underretning om, hvilket sikringsniveau der gælder for den enkelte havn eller del af en havn, samt om eventuelle ændringer heraf.

*Artikel 9***Havnesikringsofficer**

1. Hver medlemsstat godkender en sikringsofficer for hver enkelt havn. Hver havn har, når dette er muligt, sin egen havnesikringsofficer, men kan, hvis det er hensigtsmæssigt, have fælles sikringsofficer.

2. Havnesikringsofficeren fungerer som kontaktpunkt i spørgsmål vedrørende havnesikringen.

3. Hvis havnesikringsofficeren og havnefacilitetens sikringsofficer, jf. forordning (EF) nr. 725/2004, ikke er den samme person, skal der sørges for nært samarbejde mellem dem.

*Artikel 10***Revision**

1. Medlemsstaterne sørger for, at havnenes sårbarhedsvurderinger og sikringsplaner revideres, når det er relevant. De revideres mindst hvert femte år.

2. Revisionen skal omfatte det i artikel 6 eller 7 anførte.

Artikel 15

Artikel 11

Anerkendt sikringsorganisation

Medlemsstaterne kan udpege anerkendte sikringsorganisationer til at udføre de opgaver, der er omhandlet i dette direktiv. Anerkendte sikringsorganisationer skal opfylde betingelserne i bilag IV.

Artikel 12

Kontaktpunkt for havnesikring

Medlemsstaterne udpeger et kontaktpunkt for havnesikring. Medlemsstaterne kan som kontaktpunkt for havnesikring udpege det kontaktpunkt, der er udpeget i henhold til forordning (EF) nr. 725/2004. Kontaktpunktet for havnesikring sender Kommissionen en liste over de havne, der er omfattet af dette direktiv, og underretter den om samtlige ændringer heraf.

Artikel 13

Gennemførelse og efterlevelseskontrol

1. Medlemsstaterne opretter et system, hvormed der kan føres det fornødne regelmæssige tilsyn med havnesikringsplaner og deres gennemførelse.

2. Kommissionen fører i samarbejde med de i artikel 12 omtalte kontaktpunkter tilsyn med, at medlemsstaterne har gennemført dette direktiv.

3. Tilsynet føres samtidig med inspektionerne i henhold til artikel 9, stk. 4, i forordning (EF) nr. 725/2004.

Artikel 14

Ændringer

Efter proceduren i artikel 15, stk. 2, kan der foretages ændringer af bilag I-IV, som ikke udvider direktivets anvendelsesområde.

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er nedsat ved forordning (EF) nr. 725/2004.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til én måned.

3. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 16

Klassificerede oplysninger og formidling af oplysninger

1. Ved anvendelsen af dette direktiv sikrer Kommissionen ved passende foranstaltninger i overensstemmelse med afgørelse 2001/844/EF, EKSF, Euratom ⁽¹⁾, at klassificerede oplysninger, som den har adgang til, eller som meddeles den af medlemsstaterne, beskyttes.

Medlemsstaterne træffer tilsvarende foranstaltninger i overensstemmelse med relevant national lovgivning.

2. Enhver medarbejder, der udfører sikringsinspektioner eller behandler klassificerede oplysninger i forbindelse med dette direktiv, skal godkendes til et passende sikkerhedsniveau på grundlag af en undersøgelse, der foretages af den medlemsstat, hvor den pågældende person er statsborger.

Artikel 17

Sanktioner

Medlemsstaterne sørger for, at der for overtrædelse af de nationale bestemmelser til gennemførelse af dette direktiv indføres sanktioner, der er effektive, står i rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning.

⁽¹⁾ EFT L 317 af 3.12.2001, s. 1. Senest ændret ved afgørelse 2005/94/EF, Euratom (EUT L 31 af 4.2.2005, s. 66).

*Artikel 18***Gennemførelse**

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 15 juni 2007. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

*Artikel 19***Evalueringsrapport**

Senest den 15 december 2008 og derefter hvert femte år forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en evalueringsrapport på grundlag af bl.a. de oplysninger, der er fremkommet i medfør af artikel 13. I rapporten analyserer

Kommissionen medlemsstaternes efterlevelse af direktivet og effektiviteten af de trufne foranstaltninger. Den fremsætter om nødvendigt forslag om supplerende foranstaltninger.

*Artikel 20***Ikrafttræden**

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

*Artikel 21***Adressater**

Dette direktiv er rettet til de medlemsstater, der har havne, jf. artikel 2, stk. 2.

Udfærdiget i Strasbourg, den 26. oktober 2005.

På Europa-Parlamentets vegne

J. BORRELL FONTELLES

Formand

På Rådets vegne

D. ALEXANDER

Formand

BILAG I

HAVNESÅRBARHEDSVURDERING

Havnesårbarhedsvurderingen danner grundlag for arbejdet med havnesikringsplanen og dens iværksættelse. Havnesårbarhedsvurderingen skal mindst berøre følgende:

- identificering og evaluering af vigtig ejendom og infrastruktur, som det er vigtigt at beskytte
- identificering af mulige trusler mod ejendom og infrastruktur og sandsynligheden for, at de bliver en realitet, med det formål at fastsætte og prioritere sikringsforanstaltninger
- identifikation, udvælgelse og prioritering af modforholdsregler og ændringer i procedurer og deres effektivitet i forhold til at nedbringe sårbarheden samt
- udpegelse af svagheder, herunder menneskelige faktorer i infrastruktur, politik og procedurer.

Med dette for øje skal vurderingen mindst:

- udpege alle områder, der er relevante for sikring af havnen, herunder havnens grænser. Dette gælder også for havnefaciliteter, der allerede er omfattet af forordning (EF) nr. 725/2004, idet der tages udgangspunkt i disses risikovurdering
- udpege sikringsspørgsmål, der affødes af grænsefladen mellem havnefacilitet og andre havnesikringsforanstaltninger
- fastlægge, hvilket havnepersonale der skal være genstand for baggrundstjek og/eller sikkerhedsgodkendelse på grund af deres forbindelser til højrisikoområder
- hvis det er hensigtsmæssigt, underindele havnen efter sandsynligheden for sikringsrelaterede hændelser. Områder skal ikke blot vurderes ud fra deres egen profil som potentielt mål, men også efter muligheden for, at de bliver benyttet som adgangsvej til et tilstødende område, som er det egentlige mål
- udpege variationer i risikoen, f.eks. sæsonbestemte
- udpege de enkelte delområders specifikke kendetegn, f.eks. placering, adgangsforhold, elforsyning, kommunikationssystem, ejerforhold, brugere samt andre sikringsrelevante forhold
- identificere potentielle trusselsscenerier for havnen. Hele havnen eller specifikke dele af dens infrastruktur, fragt, bagage, personer og transportudstyr i havnen kan være et direkte mål for en påvist trussel
- udpege de specifikke følger af et trusselscenarie. Følgerne kan berøre et eller flere delområder. Både direkte og indirekte følger bør beskrives. Der bør især fokuseres på risikoen for personskader
- beskrive muligheden for, at sikringsrelaterede hændelser har cluster-virkninger

-
- udpege sårbare elementer i hvert delområde
  - udpege alle organisatoriske aspekter af havnens samlede sikring, herunder de sikringsrelaterede myndigheders opdeling samt gældende regler og procedurer
  - udpege sårbare elementer i havnens samlede sikring, som har relation til organisatoriske, retlige og proceduremæssige aspekter
  - udpege foranstaltninger, procedurer og handlinger, der tager sigte på at reducere kritiske sårbare elementer. Der bør især fokuseres på behovet og mulighederne for adgangskontrol eller -begrænsning til hele havnen eller bestemte dele af den, herunder identifikation af passagerer, ansatte i havnen og andre arbejdstagere, besøgende og besætningsmedlemmer, krav til overvågning af områder eller aktiviteter samt kontrol af gods og bagage. Foranstaltninger, procedurer og handlinger bør afstemmes efter risikoopfattelsen, som kan variere fra område til område
  - beskrive, hvordan foranstaltninger, procedurer og handlinger vil blive skærpet, hvis sikringsniveauet skal øges
  - udarbejde specifikationer for, hvordan velkendte sikringsproblemer behandles, herunder mistænkeligt gods, bagage, bunkers, forsyninger eller personer, ukendte pakker og kendte farer (f.eks. en bombe). Sådanne specifikationer skal omfatte kriterier for, hvornår neutraliseringen helst skal ske på stedet, og hvornår den foretrækkes udført senere på et sikret område
  - udpege foranstaltninger, procedurer og handlinger, der tager sigte på at begrænse og afbøde følgerne
  - præcisere, hvilken opgavefordeling der fører til hensigtsmæssig og korrekt iværksættelse af foranstaltninger, procedurer og handlinger
  - være opmærksom på eventuel sammenhæng med andre sikringsplaner (f.eks. havnefaciliteternes sikringsplaner) og andre bestående sikringsforanstaltninger. Man bør ligeledes være opmærksom på sammenhæng med andre beredskabsplaner (f.eks. for olieforurening, katastrofesituationer og nukleare ulykker)
  - præcisere, hvilke kommunikationsbehov der skal være opfyldt for, at foranstaltninger og procedurer kan iværksættes
  - gøre opmærksom på, hvilke foranstaltninger der kan beskytte sikringsfølsomme oplysninger mod at blive almindeligt kendt.
  - præcisere »need-to-know«-behovene hos alle involverede og hos offentligheden, hvis det er relevant.
-

BILAG II

HAVNESIKRINGSPLAN

Havnesikringsplanen indeholder havnens sikringsordninger. Den baseres på havnesårbarhedsvurderingen. Den indeholder en klar detaljeret beskrivelse af foranstaltninger. Den rummer en kontrolmekanisme, der i det nødvendige omfang giver mulighed for korrigerende forholdsregler.

Havnesikringsplanen skal baseres på følgende generelle aspekter:

- udpege alle områder af relevans for havnens sikring. Afhængigt af havnesårbarhedsvurderingen kan foranstaltninger, procedurer og handlinger variere fra delområde til delområde. Faktisk kan nogle delområder kræve strengere forebyggelse end andre. Der bør lægges særlig vægt på grænsefladerne mellem delområder som beskrevet i havnesårbarhedsvurderingen
- koordinere sikringsforanstaltningerne i områder, der er sikringsmæssigt forskellige
- fastlægge foranstaltninger, der om nødvendigt kan variere for forskellige dele af havnen, ved forskellige sikringsniveauer og som følge af specifikke efterretningsoplysninger
- fastlægge en organisationsstruktur, der understøtter en bedre havnesikring.

Med udgangspunkt i disse generelle aspekter skal der i havnesikringsplanen være tildelt arbejdsopgaver og fastlagt arbejdsplaner inden for følgende områder:

- adgangskrav. I nogle områder finder kravene først anvendelse, når sikringsniveauet kommer over en vis tærskel. Alle krav og tærskler skal være nøje specificeret i havnesikringsplanen
- krav til kontrol af legitimation, bagage og gods. Kravene gælder ikke nødvendigvis for alle delområder og heller ikke altid i fuldt omfang. Personer, der bevæger sig ind i eller opholder sig i et delområde, kan blive kontrolleret. Havnesikringsplanen skal svare til havnesårbarhedsvurderingen, der er det værktøj, hvormed sikringskravene til de enkelte delområder er fastsat for hvert sikringsniveau. Hvis der indføres særlige ID-kort med henblik på sikring af havnen, bør der foreligge klare procedurer for udstedelse, anvendelse/kontrol og aflevering af sådanne kort. I procedurerne bør der være mulighed for særlige foranstaltninger for nogle af havnens brugergrupper, således at de mærker mindst muligt til de negative virkninger af adgangskontrollen. Brugerkategoriene skal mindst omfatte søfarende, ansatte hos myndigheder, personer, der regelmæssigt arbejder i eller besøger havnen, faste beboere i havnen og personer, der lejlighedsvis arbejder i eller besøger havnen
- samarbejde med de myndigheder, der forestår kontrol af gods, bagage og passagerer. Hvor det er nødvendigt, er det planen at etablere forbindelse til disse myndigheders informations- og godkendelsessystemer, herunder eventuelle »pre-arrival clearance«-systemer
- procedurer og foranstaltninger for behandling af mistænkeligt gods, bagage, bunkers, forsyninger eller personer, herunder udpegnings af et sikret område, og ved andre sikringsmæssige problemer og brud på havnesikringen
- krav til overvågning af delområder eller aktiviteter i delområder. Både behovet herfor og de mulige tekniske løsninger kan udledes af havnesårbarhedsvurderingen

- skiltning. Områder med adgangs- og/eller kontrolkrav skal være tydeligt skiltet. I kontrol- og adgangskrav skal der være taget behørigt hensyn til al relevant gældende lovgivning og praksis. Hvis aktiviteter er under overvågning, skal det angives tydeligt, hvis den nationale lovgivning kræver det
  - kommunikation og sikringsgodkendelse. Alle relevante sikringsoplysninger skal videregives korrekt i overensstemmelse med sikringsgodkendelsesstandarderne i planen. Da nogle oplysninger kan være følsomme, følges »need-to-know«-princippet ved videregivelsen, men der skal om nødvendigt også være procedurer for videregivelse af meddelelser til offentligheden. Sikringsgodkendelsesstandarderne indgår i planen og har til formål at beskytte sikringsfølsomme oplysninger mod uautoriseret udbredelse
  - rapportering af sikringsrelaterede hændelser. Med henblik på hurtig reaktion skal der i havnesikringsplanen være klare krav til rapportering af alle sikringsrelaterede hændelser til havnens sikringsofficer og/eller havnesikringsmyndigheden
  - integration med andre forebyggende planer eller aktiviteter. Planen bør eksplicit omhandle integrationen med andre igangværende forebyggelses- og kontrolaktiviteter i havnen
  - integration med andre beredskabsplaner og/eller indarbejdelse af specifikke beredskabsforanstaltninger, -procedurer og -handlinger. I planen skal der være en nærmere beskrivelse af interaktion og koordination med andre beredskabs- og katastrofeplaner. Eventuelle konflikter og mangler afhjælpes
  - krav til uddannelse og øvelser
  - havnesikringsorganisationens operationelle del og dens arbejdsprocedurer. I havnesikringsplanen skal havnesikringsorganisationen, fordelingen af dens arbejdsopgaver og dens arbejdsprocedurer være nærmere beskrevet. Også koordineringen med havnefaciliteternes og skibenes sikringsofficerer skal være beskrevet, hvis det er relevant. Hvis der findes et udvalg for havnesikring, opregnes dets arbejdsopgaver
  - procedurer for ændring og ajourføring af havnesikringsplanen.
-

BILAG III

GRUNDLÆGGENDE KRAV TIL SIKKERHEDSUDDANNELSE

Forskellige typer uddannelsesøvelser, der kan omfatte deltagelse af havnefacilitetens sikringsofficer, i samarbejde med medlemsstaternes relevante myndigheder, rederiets sikringsofficer eller skibets sikringsofficer, hvis sådanne findes, skal gennemføres mindst en gang hvert kalenderår, idet der ikke må gå mere end 18 måneder mellem uddannelsesøvelserne. Ved fremsættelse af anmodninger om, at rederiets sikringsofficerer eller skibets sikringsofficerer deltager i fælles uddannelsesøvelser, skal man holde sig for øje, hvilke sikkerhedsmæssige og arbejdsmæssige følger dette vil have for skibet. Uddannelsesøvelserne skal teste kommunikation, koordinering, ressourcetilgængelighed og reaktioner. Disse uddannelsesøvelser kan gennemføres:

- 1) i fuld skala eller »live«
  - 2) som skrivebordssimulering eller seminarer, eller
  - 3) kombineret med andre øvelser, der afholdes, såsom nødberedskab eller andre øvelser, der gennemføres af havnestatens myndigheder.
-

BILAG IV

BETINGELSER, SOM EN ANERKENDT SIKRINGSORGANISATION SKAL OPFYLDE

En anerkendt sikringsorganisation skal kunne godtgøre:

- 1) ekspertise inden for relevante aspekter af havnesikring
- 2) passende kendskab til havneoperationer, herunder kendskab til havnekonstruktion og -bygning
- 3) passende kendskab til andre sikringsrelevante operationer, der kan indvirke på havnesikringen
- 4) evne til at vurdere de sandsynlige havnesikringsrisici
- 5) evne til at opretholde og forbedre dens personales ekspertise inden for havnesikring
- 6) evne til at overvåge dens personales fortsatte pålidelighed
- 7) evne til at opretholde passende forholdsregler for at undgå uautoriseret udbredelse af eller adgang til sikkerhedsfølsomt materiale
- 8) kendskab til relevante nationale og internationale lovgivnings- og sikkerhedskrav
- 9) kendskab til aktuelle sikringstrusler og -mønstre
- 10) kendskab til genkendelse og sporing af våben, farlige stoffer og anordninger
- 11) kendskab til ikke-diskriminerende genkendelse af de særlige kendetegn ved og adfærdsmønstre hos personer, der muligvis truer sikkerheden
- 12) kendskab til teknikker, der anvendes til at omgå sikringsforanstaltninger
- 13) kendskab til sikrings- og overvågningsudstyr og sikrings- og overvågningssystemer og deres operationelle begrænsninger.

En anerkendt havnesikringsorganisation, som har udført en havnesårbarhedsvurdering eller en revision af en sådan vurdering for en havn, må ikke udarbejde eller revidere havnesikringsplanen for den samme havn.
